

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1787/2024
06.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Видаковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – Војна пошта .. Панчево, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3748/23 од 14.03.2024. године, у седници одржаној 06.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3748/23 од 14.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3748/23 од 14.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3748/23 од 14.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П1 201/22 од 16.06.2023. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете у виду измакле добити на име разлике између плате коју би примао и инвалидске пензије коју прима у периоду од 01.09.2012. до 30.06.2022. године, исплати означене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да му накнади парничне трошкове од 296.410,91 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на становишту да тужиоцу, који је оглашен трајно неспособним за војну службу и утврђено му право на инвалидску пензију због болести која је последица трауматичних догађаја у вршењу службе, припада накнада штете у висини разлике између плате коју би по редовном току ствари примао и пензије која му се исплаћује. Одлука, заснована на одредбама чланова 185, 189. и 376. Закона о облигационим односима, у складу је са формираном судском праксом у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, по којој се трогодишњи рок застарелости потраживања рачуна од времена почетка исплате пензије, као времена сазнања за чињенице који одређују висину материјалне штете, а законска затезна камата припада од сваке месечне разлике коју би тужилац остваривао по редовном току ствари. Посебна ревизија је резервисана за питања правилне примене материјалног права, па Врховни суд није код оцене дозвољености ревизије могао узети у разматрање наводе ревизије којима се побија правилност чињеничног утврђења.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијаног дела, у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 26.02.2015. године, а вредност предмета спора од 2.562.182,85 динара у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља 21.270 евра (1 евро = 120,4584 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази напред прописани имовински цензус, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**